

Mit bedste og sjoveste fund

Af Jan Jepsen

Jeg kom til Bornholm i foråret 2016 fra Vestegnen ved København. Når man har boet dér i 62 år, savner man naturen. Uanset hvor jeg ville få en bolig på Bornholm, ville der ikke være langt til skov eller strand, tænkte jeg, men da jeg fik anvist en lejebolig i Lobbæk, anede jeg ikke, hvor den by lå. Heldigvis viste Lobbæk sig at have en ideel beliggenhed. For motionens skyld kunne jeg gå og handle ind i Aakirkeby, gå til Sose Strand eller til Almindingen. Og netop gåturene til Almindingen bragte mig i forbindelse med arkæologien på Bornholm.

Når jeg gik fra Lobbæk ad Smørengvejen mod Almindingen, passerede jeg en mark, hvor der i foråret 2017 blev dyrket majs. Jeg undrede mig over, at der var ryddet et større firkantet felt og opsat markeringspæle. Så dukkede der en entreprenørma-

I en ny bog fortæller bornholmske amatørarkæologer om deres fund. Jan Jepsen fra Lobbæk er en af dem, og vi bringer her hans beretning fra bogen.

skine op på feltet og nogle mennesker, som gik og gravede. Så gik jeg hen og spurgte en dame, hvad de lavede.

Hun fortalte mig, at de var i gang med en arkæologisk udgravning. Kort efter kom andre til, og før jeg gik derfra, var jeg blevet medlem af De Bornholmske Amatørarkæologer.

Stedet viste sig at være Guldhullet, hvor jeg et år senere gjorde mit bedste arkæologiske fund – og det sjoveste. I nogle uger havde jeg gravet der sammen med

chefarkæolog Finn Ole Nielsen og tre polske arkæologer, bl.a. en studerende, Piotr. Han og jeg og et par andre amatørarkæologer arbejdede omkring selve Guldhullet. Vi fandt nogle glasperler, og Piotr fandt en stor bjergkryсталperle, det heldige asen – lige ved siden af, hvor jeg også lå og gravede.

Ugen før Guldhullet skulle lukkes ned for sæsonen, rejste de tre polakker hjem, og pladsen var overladt til Finn Ole og mig. Om onsdagen kom seniorforsker Flemming Kaul fra Nationalmuseet forbi. Han skulle næste dag holde et foredrag på Bornholms Museum om guldgubberne fra Guldhullet og deres mulige betydning.

Der lå jeg så en torsdag formiddag og gravede i en smal grøft, hvor der havde ligget drænrør. Jeg havde tidligere fundet en hestetand og nærmede mig det sted ved siden af grøften, hvor bjergkryсталperlen var fundet.

Jan Jepsen ved hullet, hvor han fandt guldgubben, indsat til højre i billedet. Foto: Finne Ole Nielsen/ Rene Laursen.